

„Učili jsme ho být zlým“

Režisér **Adam Svozil** představí na malé scéně komorní drama

První letošní premiéra Východočeského divadla se odehraje o víkendu na malé scéně. Diváci tak budou blíž komornímu dramatu s detektivní zápletkou a čtyřmi herci. Hra současné německé autorky Maji Zade nese název *Zít do tmy* (OIDIPUS).

Část souboru hru viděla v režii jednoho z nejslavnějších evropských režisérů Thomase Ostermeiera v berlínském divadle Schaubühne. A protože se líbila dramaturgii, rozhodli se Pardubičtí přenést ji v české premiéře do Východočeského divadla.

V komorním dramatu pro čtyři herce se představí Martina Sikorová, Štěpán Pospíšil, Josef Pejchal a Romana Chvalová. „Některé pravdy jsou hodně destruktivní a můžou působit hodně rozkladně na naši současnost a je otázkou, jestli je chceme vědět. A co se stane, když je budeme znát. A zda dokážeme normálně fungovat, když je známe,“ naznačuje zápletku a poselství hry režisér Adam Svozil.

Když vedení divadla představovalo program, tak se nad touto novinkou poměrně rozplývalo. V Česku bude uvedena vůbec poprvé a souboru se hodně líbila... V Německu jsem to neviděl, ale četba mě nadchla. Líbilo se mi, že antický mýtus se projevuje postupně. Začíná se na konkrétní politic-

První letošní premiéra vznikla v režii Adama Svozila. Foto: archiv VČD

ko-spoločenské a ekologické téma. Mýtus a sudba nad společností přichází až v druhé části hry. Přečod je pěkně plynulý. Navíc je to hodně herecká inscenace, tenhle text k takovému pojetí vybízí. Od civilních poloh se jde k emocionální expresi. **Divadlo uvádí, že jde o psychologické drama, souhlasíte?**

Dalo by se říct. Pojmenovali jsme si to jako konverzační tragédii.

To je váš termín?

No tak asi ano. Ale občas je hra docela vtipná. Teď řešíme, jak moc si v ní dovolit nechat vtipnost a humor, když to zásadní je tragické.

Ale místy je třeba to odlehčit.

Takže je to možná taková i tragikomedie.

Jak chápat trochu podtitulní název (OIDIPUS)?

Já bych ho tam vůbec nechtěl mít. Lákala mě ta skrytost. Jenže autorka na názvu trvala. Pro diváka by bylo super tuhle náповědu nemít.

Doufám, že víc jich půjde neinformovaných a bude hledat.

Název v závorce evokuje i obsazení, zralé herečky proti mladším kolegům.

Kdyby ale lidi nebyli navedeni názvem, tak to tak nevnímají. Je tam generační rozmezí, ale to je dané příběhem hry.

Anotace hry je detektivní. Přijdou si tedy na své milovníci detektivek?

Ano. A byla by ještě víc, kdyby název nenaznačoval. I tak je tam ale tajemství z minulosti, které se postupně odhaluje a má dopad do současnosti.

Jak se vám spolupracuje v pardubickém divadle a jak padla volba na čtyři herecké aktéry?

Přijel jsem se podívat na Maryšu, kde hodně herců vystupuje, a také jsem zhlédl nějaké záznamy. S herci jsem navíc měl zkušenost ze scénického čtení. Mám pocit, že jsme vybrali přesně. Jednak jsou to mimořádně milí lidé a žánr a text jim sedl.

Osobně se těším, jak z milého sympatického Josefa Pejchala uděláte zápornou postavu.

To se těšte. To je hlavní antagonista. **Člověk by to do něj neřekl.**

Je pravda, že jsme při zkoušení museli odbourávat jeho milost, aby byl zlejší. A když se do toho dostal... Přijďte se na to podívat.

– Stanislava Králová